

[A. M. Hansen.]

Korpsets Antal til 471 eller, hvis man vil medregne de 4 Distriktsofficerer, til 475, og Loven bestemmer saa, at det normerede Antal efterhaanden vilde være at nedsætte ved, at ledigblevne Numre ikke skulde besættes.

Men nogen endelig Ordning blev det altsaa ikke, thi allerede i 1923 maatte Rigsdagen igen beskæftige sig med en Reduktion, ved hvilken man gik ned fra 475 til 386 Mand, og endelig, i Aaret 1927, da Korpsets Personaleantal var reduceret til 354, vedtoges der en Lov, hvis Bestemmelser, som allerede nævnt her i Dag, gik ud paa, at i Løbet af 4 Aar, fra 1. April 1927 at regne, skulde Gendarmerikorpset være nedbragt til at tælle 245 Mand.

Nu, da vi stærkt nærmer os denne 4-aarige Perodes Udløb, er Antallet, som nævnt, nedbragt til 305, og altsaa skulde der allerede nu til 1. Januar opsiges 60 Mand — Opsigelsen skal jo finde Sted 3 Maaneder før Afskedigelsen kan fuldbyrdes. En saadan Masseafskedigelse vilde utvivlsomt ikke være forsvarlig. Vel er det rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Nørskov udtalte, at Staten ikke skal have flere Tjenestemænd end paakrævet, thi det er daarlig Økonomi; men paa den anden Side maa der tages Hensyn til de store Vanskeligheder, man vilde paadrage de paagældende Tjenestemænd. Dette har ofte været omtalt, og jeg skal afholde mig fra at komme ind paa en nærmere Redegørelse; Tingets Medlemmer vil saaledes være kendt med, at disse Grænsegendarmer for en stor Del bor i egne Boliger eller i hvert Fald Boliger, som Staten har bygget, og som det derfor vilde blive vanskeligt at faa afsat.

Jeg tror derfor, at den eneste farbare Vej er at fortsætte med den lempelige Reduktion, som har været raadende siden den 30. August 1927, da de 35 Grænsegendarmer blev afskediget; det er egentlig ogsaa det, det foreliggende Lovforslag tilsigter, og derfor kan jeg paa mit Partis Vegne tiltræde det i Haab om, at vi saa maa naa til en endelig Ordning vedrørende Grænsegendarmeriets Personale, saaledes at de paagældende Tjenestemænd kan komme ud af den Uvished og Utryghed, hvori de har levet i alle disse Aar.

Det ærede Medlem Hr. Nørskov gjorde nogle Bemærkninger angaaende et Spørgsmaal, som er blevet rejst næsten hver Gang Grænsegendarmeriets Forhold er blevet behandlet her i Rigsdagen, nemlig Spørgsmaalet om Muligheden for en Sammendragning af Grænsegendarmeriets og Statspolitiets

Forretninger nede ved Grænsen, og jeg vil gerne udtale min Tilslutning til Ønsket om, at vi i det kommende Udvalg kan faa Lejlighed til at undersøge Muligheden for en saadan Sammendragning af Arbejdet derude.

Man vil maaske sige: Kan det nu hjælpe noget? Vi havde jo nemlig allerede i 1927 i Udvalget en meget indgaaende Forhandling om dette Spørgsmaal, og jeg husker, at Udvalget havde Samraad baade med den daværende Justitsminister og den daværende Finansminister. Det ærede Medlem Hr. Nørskov læste noget op af den Betænkning, som Udvalget den Gang afgav, og deraf fremgaar det tydeligt, at der indenfor dette Udvalg var en enstemmig Villie til at naa til en Forenkling af Bevogtningsspørgsmaalet nede ved Grænsen.

Det er 4 Aar siden; jeg ved ikke, om denne stærke Villie, saavel hos Udvalget som forhaabentlig ogsaa hos de to paagældende Ministre, har ført til noget Resultat, men jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om *han* kender noget til, at der er kommet et positivt Resultat ud af disse Forhandlinger.

Jeg kunde udmærket godt tænke mig, at der kunde gøres noget her; man vilde komme langt mere smertefrit fra en Personalereduktion, hvis den kunde ske paa Statspolitiets Omraade, idet dets Omraade jo er langt større, og det kunde ske meget hurtigt, blot ved at undlade at nybesætte de ledigblevne Pladser, langt hurtigere, end hvis man skulde foretage Reduktionen alene indenfor Grænsegendarmeriets Personale.

Jeg vil derfor give min Tilslutning til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Nørskov har rejst, og henstille, at vi i det kommende Udvalg faar Lejlighed til at drøfte Mulighederne for en saadan Forenkling — ogsaa i Samraad med den nuværende Finansminister og den nuværende Justitsminister. Maaske kan Resultatet blive bedre, end Resultatet af Drøftelserne i 1927, saa vidt mig bekendt, er blevet. Vi faar nu se!

Jeg skal slutte med at anbefale Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg takker de ærede Ordførere for deres velvillige Modtagelse af Lovforslaget. Jeg har forstaaet, at man ønsker at overveje det lidt nærmere i Udvalg, og jeg er naturligvis til Raadighed for Udvalget med alle de Oplysninger, som maatte ønskes.

Til det Spørgsmaal, som blev rejst, hvor vidt man er kommet frem ad den Vej,